

[Dohrmann]

Det foreliggende lovforslag kan vel bedst sammenlignes med dengang i 1960'erne, da et flertal her i folketinget besluttede at kvæle Radio Mercur. Der er jo overhovedet ikke tale om noget som helst brud på monopollet, som visse af regeringspartierne medlemmer og det radikale venstre søger at bilde befolkningen ind. Tværtimod vil jeg sige, at man forstærker monopollet ved, at man opretter noget, som meget, meget ligner det bestående, og derfor er der overhovedet ingen nyhed i dette forslag.

Fremskridtspartiet har i mange år kæmpet for to ting: vi har kæmpet for, at folk skulle slippe for at betale de dyre licenser ved, at det blev tilladt radio og fjernsyn at benytte reklamer i deres udsendelser, og vi har kæmpet for, at monopollet skulle brydes. Derfor er det enormt skuffende, når man nu efter mange, mange års forhandlinger kommer med et resultat, at det da er så dårligt, at det parti, fremskridtspartiet, som allermest af samtlige partier ønsker det brud på monopollet, sandsynligvis må stemme nej til det foreliggende forslag. Det er vi meget kede af.

Vi er også kede af, at regeringspartierne optræder med en utrolig arrogance. Vi har jo hørt, at f.eks. undervisningsministeren har udtalt, at fremskridtspartiet skulle man ikke forhandle med, for det kunne ikke tåle at stemme imod. Jeg skal garantere for én ting, og det er, at hvis dette lovforslag ikke bliver ændret på flere punkter, så har fremskridtspartiet én eneste ting at gøre under ansvar over for sine vælgere, og det er at stemme imod forslaget.

Lige fra den første paragraf er lovforslaget fyldt med bemyndigelser til kulturministeren. Vi ser oven i købet et sted, at folketingets præsidium har indflydelse, så at tale om et frit og uafhængigt TV 2 uden politisk indflydelse, det er simpelt hen usandt.

Vi har godt nok lige hørt en hr. Helge Sander sige: ja men fremskridtspartiet vil aldrig være med til noget, som blot går i den rigtige retning. Jo, det vil fremskridtspartiet hellere end gerne, men fremskridtspartiet vil ikke medvirke til noget, der trækker i den forkerte retning, og det er, hvad det foreliggende lovforslag gør. Det fasttømmer monopollet, og det vil vi ikke medvirke til.

Det er også rigtigt, som jeg har sagt, at forslaget egentlig er kommet til verden på baggrund af det radikale venstre, og jeg føler

mig faktisk helt overbevist om, at på det næste radikale landsmøde vil alle radikale delegerede klappe i deres små hænder og sige: det var vel nok godt, hr. Bilgrav-Nielsen, at det lykkedes hr. Bilgrav-Nielsen at få regeringspartierne med på denne radikale idé. For det er jo det, der er tale om. Der er overhovedet ikke noget som helst indeholdt i lovforslaget, som blot går det mindste i retning af det, vi ellers hører det konservative folkeparti og venstre gå og sige udadtil.

Dertil kommer så, at nogle oven i købet har den, jeg vil kalde det frækhed, at gå ud og sige til befolkningen: vi giver jer et TV 2. Hvad er det, man giver folk? Ja, for det første giver man dem en stor licensforhøjelse, og for det andet er det indeholdt i lovforslaget, at kulturministeren kommer med en stor pose penge – ikke kulturministerens penge, for hvis det da bare havde været hans private midler, så pyt, men skatteydernes penge. Derfor får befolkningen ikke andet end regninger ud af det, og den får en styrkelse af monopollet.

Jeg er helt sikker på, at hvis man virkelig ville lytte lidt til de røster, der lyder om et TV 2, om et alternativ til det bestående, så ville man tage og begrave det her 7 meter under jorden, for det er ikke det, folk ønsker; det er noget helt, helt andet.

Vi, altså fremskridtspartiet, indgår gerne i forhandlinger med både regeringspartierne og det radikale venstre med henblik på at få ændret nogle af de værste skrubbudser. Vi ved jo udmærket godt, at det radikale venstre er tung at danse med i dette spørgsmål – også i dette spørgsmål – men alligevel. Vi vil gøre vores bedste for at få noget fornuftigt ud af det. Men jeg kan også sige, at hvis fremskridtspartiet skal stemme for – og jeg kan forstå, at det er os, der har de afgørende stemmer i denne sag – så skal der nogle ændringer til, ellers stemmer vi imod.

Maisted (FD):

Ja, det her er jo et eksempel på dansk demokrati, når det er værst. Det radikale venstre, som skulle være et støtteparti for en ikke-socialistisk regering, som jeg selvfølgelig fuldt ud støtter, optræder normalt som tungen på vægtskålen. Men nu oplever vi, at det er ikke tungen på vægtskålen, det er en tredjedel tunge på vægtskålen, der bliver afgø-